

med at det også er den gruppe, der har haft den største indkomstfremgang.

Her er vi helt med på, at der er tale om et overforbrug, og derfor kan gruppen uden videre skære ned på det. De kan godt gå ned til en lavere cru i deres vin, det behøver ikke være de dyreste vine osv., så her er der ikke noget problem for os med at skære ned. Men vi afviser på det bestemteste, at arbejdsløse, bistandsmodtagere, studerende, pensionister, kassedamer og andre lavtlønnede har noget, der bare minder om en forbrugsfest. Det er ikke tilfældet – det er lige modsat. Det er de grupper, der har haft den laveste indkomstudvikling, som for nogle af dem er direkte negativ.

Hvis man kigger på, hvordan det er gået for arbejdsløse og bistandsmodtagere siden begyndelsen af 1980'erne, vil vi i dag se, at satsene for disse grupper i dag er 11 pct. lavere, end de var i 1982. De har altså haft en markant reallønstillbagegang, mens de andre grupper har haft den store fremgang. Derfor er der altså ingen tvivl om, hvilken profil der skal være. Hvis vi skal være med til at lave nogle skatteændringer og deltage i denne pakkes gennemførelse, skal der være solide plusser i bunden til de arbejdsløse og til de lave indkomster, og der skal være nogle solide minusser oppe i toppen. De, som har fået så meget, skal have taget det tilbage, de har fået uretmæssigt.

Vi har haft diskussionen tidligere, og når vi kigger på regneeksemplerne, som regeringen har lavet, ser de altså ikke ud, som vi gerne vil have det. Så er lettelserne stadig væk for store og minusserne for små for de rigeste, og nede i bunden kan man stort set ikke få øje på forbedringerne – og slet ikke, når man indregner de grønne afgifter. Hvis vi beder regeringen om at komme med regnestykker, der viser, hvordan det ser ud, når vi lægger det hele sammen og indregner de grønne afgifter, er vi bange for, at de lave indtægter overhovedet ikke kan få øje på nogen lettelse.

Vi foreslår og har sagt til regeringen, at vi ønsker det skrå skatteloft fjernet, for det vil i sig selv kunne bidrage til en væsentlig forbedring af profilen. Men vi foreslår også, at man ændrer det såkaldte ATP-indgreb. Hvis det er sådan, at det skal gennemføres, må vi have det ændret på den måde, at vi kigger på indbetalingssiden, for her er der faktisk igen en utrolig skævhed. De, der får den største forbrugsbegrænsning på baggrund af ATP-forliget, er bistandsmodtagerne. De betaler ca. 1,5 pct. brutto af deres ind-

komst mod den ene procent, alle andre betaler, fordi der er det faste beløb på 1.300 kr. pr. person, og når vi oven i købet indregner skatteværdien, er det sådan, at en bistandsmodtager får en langt, langt kraftigere – målt i procenter en ca. dobbelt så kraftig – begrænsning af sit forbrug end dem, der ligger højere oppe i indkomssystemet, og det må vi have lavet om.

Vi foreslår simpelt hen, at det 1.300-kr.s-bidrag elimineres eller reduceres til et væsentlig mindre beløb. Det vil ikke alene for det første sikre en ligestilling med almindelige lønmodtagere og højindkomstgrupper, men det vil også være en direkte målrettet måde til at få en bedre profil i skattepakken på ved simpelt hen at nedsætte indbetalingen eller fjerne indbetalingen til ATP for arbejdsløse og bistandsmodtagere.

Så synes vi også, man kunne gøre en anden ting for at rette op på forholdene, nemlig at fjerne fradragsretten for ATP-indbetalingen. Hvis man gør det, betyder det igen en ligestilling, så procenten vejer lige meget for høje og lave indtægter. Det betyder også, at der kommer et merprovenu i kassen, som igen kan bruges til at gøre profilen i skattedelen mere fornuftig, uden at det går ud over statskassen, og det har jeg forstået at regeringen er meget bekymret for. Man kan udmærket lave de ændringer og omfordelinger, jeg har nævnt, og de vil faktisk snarere give et provenu end en egentlig udgift for statskassen.

Det vigtigste vedrørende ATP-indgrebet er selvfølgelig, at det bliver ændret på en sådan måde, at selv om man indbetaler 1 pct. – og det gør jo alle – får alle til gengæld sat det samme beløb ind på deres konto. Det er den Robin Hood-model, der var lidt fremme, da vi sidst debatterede ATP-indgrebet, og den er vi tilhængere af. Det betyder, at de rige kommer til at bidrage til de mindre indkomsters pensionsopsparing, og den model vil faktisk kunne rette lidt op på de meget store skævheder, der i øjeblikket er på pensionsområdet.

Når der tales så meget om almindelige borgers pension, skal man huske, at private pensionsordninger i alt væsentligt kun er noget, der batter noget for de højeste indkomster her i landet. Der er en meget stor del af befolkningen, der ikke har én krone i privat pensionsopsparing, og der er en endnu større del af befolkningen, der har så lidt stående på deres private pensionsopsparing, at de aldrig nogen sinde ser pengene, fordi de bliver ædt op i administrationen, før de kommer til udbetaling.